

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17C/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201894
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7920201894.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX R., právne zastúpeného: A. R. C., Advokátska kancelária Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, proti žalovanej: Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX R., t.č. X. XX, M., právne zastúpenej: JUDr. Zuzana Gazdičová, advokátka, M. R. Štefánika 2393/29, 075 01 Trebišov, v konaní o určenie spoluvlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.
- III. Trovy spojené s tým, že žalobca koná v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia spoluvlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu a žiadal priznať voči žalovanej aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je spoluvlastníkom v podiele jedna polovica k osobnému motorovému vozidlu H. X-R., N.: A čiernej metalízy, G.: TV-XXXCX. Dňa 10.08.2015 žalobca spolu so žalovanou zakúpili osobné motorové vozidlo H. X-R., N.: A čiernej metalízy, G.: TV-XXXCS. Označené motorové vozidlo bolo zakúpené formou leasingu, a to leasingovou zmluvou č. XXXXXXXX prostredníctvom UniCredit Leasing Slovakia, a.s., Bratislava od predajcu Autospol N., spol. s r.o., S. cesta XX, XXX XX E. za celkovú sumu vrátane leasingových splátok XX.XXX,XX Eur. Na tejto zmluve je ako leasingový nájomca označená žalovaná z dôvodu, že žalobca je občan Maďarskej republiky. Žalovaná presvedčila žalobcu, že je potrebné, aby ako leasingový nájomca a následne kupujúci na zmluve vystupovala ona z dôvodu, aby deti žalobcu, ktoré pochádzajú z rozvedeného manželstva si nemohli uplatňovať prípadné dedičské nároky. Pokiaľ ide o finančné prostriedky použité na zakúpenie vozidla žalobca aj žalovaná pracovali v SRN, ale keďže žalobca pracoval viac ako žalovaná, mal aj väčší príjem. K osobnému účtu mal žalobca bankovú kartu, ku ktorej dal prístup aj žalovanej a táto mohla z účtu žalobcu vyberať finančné prostriedky, pričom z tohto zdroja vybrala finančné prostriedky, ktoré boli použité na zakúpenie osobného motorového vozidla, teda na zaplatenie akontácie a taktiež aj na zaplatenie leasingových splátok. V splátkovom kalendári je uvedené, že posledná splátka bola vyplatená 31.08.2018. V období okolo Vianoc roku 2019 začali medzi žalobcom a žalovanou vznikať nezhody z dôvodu, že žalovaná nadviazala v SRN známosť s iným mužom. V tomto období sa žalovaná začala žalobcovi vyhrážať, že predá označené motorové vozidlo, pretože na leasingovej zmluve formálne z vyššie uvedených dôvodov bola uvedená len žalovaná. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaná sa žalobcovi priamo vyhrážala, že toto osobné motorové vozidlo predá aj bez vedomia žalobcu. Žalobca bol z vyššie uvedeného dôvodu nútený podať návrh na neodkladné opatrenie na Okresnom súde Trebišov, ktorému návrhu aj súd vyhovel a vydal uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia pod č. k. 2C/31/2020-17 zo dňa 08.04.2020.

Žalobca so žalovanou nadobudli všetky veci spoločne, sú formálne vedené ako majetok žalovanej, pričom žalovaná sa plánovite pripravovala na predaj týchto vecí, aby žalobcu majetkovo ukrátila. Z vyššie uvedeného dôvodu žalobca bol nútený podať na Okresný súd Trebišov návrh na nariadenie neodkladného opatrenia aj pokiaľ ide o spoločný byt žalobcu a žalovanej na Ul. D.. XXXX/XX v Trebišove. Súd návrhu žalobcu vyhovel, vydal neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej nakladať s týmto bytom a vo veci je už aj podaná žaloba, pričom vec je vedená na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn.: 10C/5/2020.

2. Žalobca k žalobe pripojil leasingovú zmluvu č. XXXXXXXX, splátkový kalendár, osvedčenie o evidencii motorového vozidla NA XXXXXX, uznesenie sp. zn.: 2C/31/2020 z 08.04.2020, uznesenie sp. zn. 4C/1/2020 zo dňa 13.01.2020, ako aj žalobu na určenie spoluvlastníckeho práva k bytu zo dňa 28.01.2020.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 07.03.2022 uviedla, že nesúhlasí s podanou žalobou v celom rozsahu, nakoľko žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný a irelevantný. Žalovaná poprela všetky skutkové tvrdenia žalobcu, na ktoré sa odvoláva a ktoré majú byť titulom na určenie jeho vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu žalobkyne zn.: NISSAN X-R., TV-XXX L., ktoré však doteraz žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaná navrhla, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca účelovo a tendenčne podáva po ukončení ich spolužitia na súd viaceré návrhy a žaloby voči žalovanej, pričom žalobca sa vyjadril, že urobí žalovanej zo života peklo a postará sa o to, aby žalovaná na to všetko finančne doplatila. Konanie žalobcu je podľa názoru žalovanej šikanózne tým, že žalovanú úmyselne poškodzuje. Žalobca vo všetkých svojich podávaných návrhoch a žalobách uvádza množstvo klamstiev. Žalovaná taktiež uviedla, že osobné motorové vozidlo zn.: H. X-R., TV XXXCX je výlučne v osobnom vlastníctve žalovanej a kupovala ho výlučne pre seba. Žalobca pri výbere auta žalovanej nepomohol, za pomoci predajcu žalovaná vybrala aj výbavu. Keď žalovaná uzatvárala s predajcom zmluvu v predajni, tak počas tohto konania žalobca stál pred budovou predajne, fajčil a neprejavil žiaden záujem pomôcť žalovanej s touto technickou záležitosťou. Akontáciu žalovaná zaplatila z finančných prostriedkov, ktoré patrili žalovanej a aj všetky splátky žalovaná splácala finančnými prostriedkami z vlastného účtu v SLSP, a.s., kde žalovanej bol poukazovaný vdovský a sirotsky dôchodok. Žalovaná uviedla, že nie je pravdou, že by predmetné motorové vozidlo kupovali spoločne, nikdy sa na takom niečom ani nedohodli. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, na ktoré sa v podanej žalobe odvoláva, nakoľko ide o výlučne vymyslené, ničím nepodložené a nepreukázané tvrdenie žalobcu. Žalovaná taktiež podotkla, že neexistuje žiadna písomná zmluva o podielovom spoluvlastníctve ani dohoda o tom, že by osobné motorové vozidlo zn.: H. X-R., TV XXXCX bolo, resp. v budúcnosti malo byť v nejakom spoluvlastníctve žalovanej a žalobcu. Nárok, ktorý si žalobca uplatňuje nikdy neexistoval a ani neexistuje. Žalobca vo všetkom klame aj v tom, že žalovaná mala podstatne nižší príjem ako žalobca. Príjem žalovanej bol skoro porovnateľný s príjmom žalobcu, okrem roku 2018, kedy ročný príjem žalovanej bol nižší od žalobcu o sumu 873,60 Eur, no nie podstatne nižší ako to uvádza žalobca. Žalovaná ako dôkaz predložila potvrdenia ročných príjmov za rok 2016, 2017 a 2018, t.j. za obdobie, kedy žalovaná splácala splátky leasingu za motorové vozidlo. V roku 2016 mal žalobca príjem 11.200,83 Eur a žalovaná 11.203 Eur, v roku 2017 mal žalobca príjem 21.439,81 Eur a žalovaná 21.592,70 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že v týchto rokoch mala žalovaná dokonca vyšší príjem ako žalobca. V roku 2018 mal žalobca príjem 21.775,34 Eur a žalovaná 20.901,74 Eur. Žalobca vo svojej žalobe súdu neuviedol skutočnosť ako so svojím príjmom za posledných 8 rokov, kedy žalovaná a žalobca ešte spolu žili, nakladal a na čo ho použil. Žalobca neuviedol, že je poľovník, ktorý vlastní väčšie množstvo pušiek a Swarovski puškohľadov. Žalovaná podotkla, že cena najlacnejšieho Swarovski puškohľadu je 1.300 Eur. Žalobca je náročný a preto si určite nekupoval ani lacné pušky, ktorých presné množstvo žalovaná uviesť nevie, ale každá zbraň by mala byť niekde zaevidovaná. Zbrane a puškohľady ako aj všetky iné originálne poľovnícke veci vrátane originálneho poľovníckeho oblečenia si žalobca kupoval v predajni X., E. XXX/XXX, K.. Na tieto veci žalobca miňal všetky svoje zarobené peniaze. Od doby, kedy sa so žalobcu stal veľký poľovník bolo úplne vylúčené a nereálne, aby žalovaná mohla minúť žalobcove peniaze. Všetky finančné prostriedky žalobca použil iba na svoje záľuby a od tejto doby neprispieval ani na spoločnú domácnosť a ani na výživné pre svoju vlastnú dcéru. Žalobca sa staral výlučne o seba a svoje záľuby, žalovaná sama sa musela postarať o všetko. Tvrdenie žalobcu „Odporkyňa ma presvedčila, že je potrebné, aby ako leasingový nájomca a následne kupujúci na zmluve vystupovala ona, aby tým zamedzila deťom z môjho rozvedeného manželstva robiť si prípadné dedičské nároky ...“ je ničím nepodložené a nepreukázaný výmysel a klamstvo. Žalobca klame, pretože v Maďarsku má 3 deti dve

dievčatá z manželstva a jedného nemanželského syna. Žalobca súdu nevedol skutočnosť, že aj on si kúpil do svojho vlastníctva motorové vozidlo zn.: MITSUBISHI S., EČ: R Žalovaná taktiež uviedla, že žalobca uvádza v žalobe nepravdivé skutočnosti: „Následne okolo Vianoc roku 2019 začali medzi nami vznikať nehody, ja predpokladám, že z toho dôvodu, že odporkyňa nadviazala v SRN styk s iným mužom“. Tvrdenia žalobcu sa vôbec nezakladajú na pravde. V prípade, ak žalobca chcel súdu uvádzať okolnosti, za akých skončil vzťah a spolužitie, tak mal uvádzať pravdu a to, že ich vzájomné vzťahy boli trvalo narušené viac ako 7 rokov a súvisí to najmä so správaním a postojmi žalobcu. Žalobca je absolútne nezodpovedný, stále sa stará výlučne o seba a o svoje potreby. Žalobca sa nikdy nestaral, čo je s jeho deťmi. Deti v Maďarsku pre žalobcu nikdy nič neznamenali, nikdy ich nekontaktoval a nezaujímal sa o deti. Dcéra žalobcu a žalovanej N. mala akurát to šťastie, že žalobca s dcérou žil v spoločnej domácnosti. Žalobcu nikdy netrápilo ako sa má, či má všetko, čo potrebuje, hlavne, aby žalobca mal čo jesť, fajčiť a aby mohol poľovať a nakupovať pušky, lovecké nože a iné veci s tým súvisiace. Posledné roky žalovaná so žalobcom nechodila do Nemecka, ani už nepracovali pre jedného zamestnávateľa. Žalobca prestal žalovanej prispievať aj na bývanie a na spoločnú domácnosť, pričom platby za byt a všetko, čo s tým súvisí hradila žalovaná. Po tom, čo žalovaná, žalobcu vyzvala, aby sa o seba a o svoje potreby začal starať sám a keď žalovaná odišla k mame do Dvorianok, tak žalobca ako reakciu na odchod žalovanej začal podávať na žalovanú nezmyselné návrhy a žaloby len aby sa žalovanej pomstil a spôsobil okrem poškodenia mena žalovanej aj finančnú škodu, tak ako to sľuboval v decembri r. 2019. Z tvrdení, ktoré uvádza žalobca nič nevyplýva a nemožno z nich vyvodiť ani skutočnosť, aby sa žalovaná nejakým spôsobom chcela zbavovať svojho majetku. Tieto výmysly žalobca uvádzal iba preto, aby mohol podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov č. k. 2C/31/2020-17 zo dňa 08.04.2020 podala dňa 06.05.2020 písomné odvolanie. Predmetné uznesenie bolo následne uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 11Co/166/2020 zo dňa 25.11.2020 zmenené tak, že krajský súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietal.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovanej repliku nepodal.

5. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní zopakoval skutočnosti uvedené v žalobe. Doplnil, že žalobca za účelom získania dôkazu zájde na príslušný úrad, ktorý poskytol masívnu sumu finančných prostriedkov ako súhrn za 5 rokov nejakého príspevku na deti, ktorý bol vyplácaný v Nemecku a ktorý bol poukázaný na jeho účet, ku ktorému účtu mali prístup prostredníctvom karty obaja. Taktiež poukázal na skutočnosť, že motorové vozidlo bolo kúpené pred viacerými rokmi, nevie v akom časovom rozsahu tieto úrady v SRN takéto doklady archivujú. Taktiež má pochybnosti o tom, či je žalovaná držiteľkou vodičského preukazu, pretože je nezmysel, aby si niekto kúpil auto len výlučne pre seba pokiaľ nemá oprávnenie riadiť motorové vozidlo, teda v tomto prípade je potrebné absolvovanie autoškoly, zloženie skúšok a vystavenie vodičského oprávnenia na riadenie motorového vozidla príslušnej skupiny.

6. Právna zástupkyňa žalovanej na tomto pojednávaní zotrvala na písomnom vyjadrení k podanej žalobe. Zároveň súdu predložila zápisnicu z pojednávania vedenom na tunajšom súde 10C/5/2020, kde žalobca sám v rámci svojej výpovede uviedol, čo sa týka predmetného motorového vozidla, citovala: „Keď spomeniem ešte aj osobné motorové vozidlo, ja ani auto nechcem. Aj keď to auto stálo 31.000 Eur auto sa kúpilo z peňazí, ktoré sme dostali na deti v Nemecku, preto auto by som nechcel z toho dôvodu“. Ďalej uviedla, že aj keď niekto poberá rodinné prídavky, tak bola to matka, ktorá poberala rodinné prídavky, teda všetky veci riešila a vybavovala ona. Ďalej uviedla, že pri podaní žaloby je potrebné, aby žaloba mala podložené tvrdenia, ktoré v prípade vyvrátenia, je opačná strana povinná vyvrátiť dôkazom, ktorý ruší predložený dôkaz, avšak v tomto konaní v rámci žaloby nebolo predložené absolútne nič, čo by preukazovalo tvrdenie, ktorým sa žalobca domáha, aby súd určil, že je podielovým spoluvlastníkom hnutelnej veci. To, či niekto vlastní vodičský preukaz nie je dôvodom na to, aby sa určilo, či niekto môže vlastniť nejakú hnutelnú vec alebo nemôže vlastniť, nie je to podmienka. Nie je to nijakým spôsobom právne zakotvené, že ten, kto nevlastní vodičský preukaz alebo nešoféruje nemôže vlastniť motorové vozidlo. Motorové vozidlo bolo zakúpené v roku 2015. Od uvedenej doby sa nikto nedomáhal vrátenia nejakých finančných prostriedkov, prípadne participácie určitej finančnej sumy. Posledná splátka bola zaplatená v roku 2018. Ak by si aj teraz uplatňoval svoj nárok žalobca vzniesla námietku premlčania, pretože od roku 2018 už ubehla doba. Neuznáva akýkoľvek finančný nárok a podiel, ktorý by si mohol žalobca uplatňovať v rámci tohto konania a v rámci vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Žalobca nemôže hovoriť, že preukazuje svoj nárok z titulu nejakých príspevkov na deti, pretože je to absolútne irelevantné na určenie vlastníckeho práva v takom rozsahu, ako sa v tomto konaní domáha.

7. Žalobca vo svojej výpovedi ako strana sporu uviedol, že auto bolo kúpené z „nejakých“ detských peňazí, ktoré dostali z Nemecka a mali byť určené pre deti. Tieto peniaze dostali vo februári r. 2015 a vtedy síce mali staršie auto, ale chceli kúpiť novšie. Auto bolo značky BMW, ale sa dohodli, že kúpia novšie auto. Za zvyšok peňazí chceli ísť na dovolenku do Chorvátska. Keď išli kupovať so žalovanou auto, všetky náležitosti, čo sa týka toho, na koho bude auto napísané, kto bude platiť leasing, žalobca povedal žalovanej, že on slovensky rozumie iba v minimálnom rozsahu, čiže buď to nepochopí, alebo zle niečo pochopí, preto povedal, že nech bude auto a všetky veci napísané na jeho priateľku, teda žalovanú, s tým, že potom na leasing vyplatili 26.000 Eur v hotovosti a zvyšok mali zaplatiť v leasingu, ale všetko bolo napísané na žalovanú. Auto stálo 31.000,-Eur. Žalovaná si vlastne auto privlastnila, aj keď na to auto obidvaja rovnako pracovali, 25 rokov boli spolu a ona si tieto veci zobrala a privlastnila. Žalobca musel vybavovať v Maďarsku v Budapešti potvrdenia, aby mohli dostať peniaze. Aj priateľka vybavovala nejaké potvrdenia na Slovensku a až potom dostali peniaze. Po uplynutí jedného roka dostali 30.000 Eur naraz. Ďalej uviedol, že spolu so žalovanou žili 23 rokov, preto nepotrebovali žiadnu zmluvu o dohode, kto je vlastníkom auta, bola to ústna dohoda. Dôkaz o tom, že poskytol finančné prostriedky na platenie leasingu z predaja jeho auta nemá. Uviedol, že na jeho účet prišla suma od nemeckých úradov vo výške 30.000 Eur do Volksbanku. Finančné prostriedky vybrali so žalovanou v hotovosti, prišli na Slovensko a žalovaná finančné prostriedky vložila, nevie do akej banky tu na Slovensku. Finančné prostriedky chodili na účet žalobcu. Dispozičné právo žalovaná nemala, ale kartu žalobcu mohla používať.

8. Na pojednávaní konanom dňa 11.10.2022 právny zástupca žalobcu doplnil, že o príspevok pre dieťa požiadala žalovaná na Slovensku a žalobca požiadal v Maďarsku, obaja boli odmietnutí vzhľadom na to, že v tom čase pracovali a bývali v SRN. Následne teda požiadali nemecké sociálne orgány U. o vyplatenie týchto peňazí so spätnou platnosťou. Z tohto dôvodu im bola vyplatená takáto masívna suma na dieťa 30.000 Eur, to bolo za roky 2006, 2007, 2008, 2009 a 2010 so spätnou platnosťou. Žalobca sa snažil získať samotný originálny doklad, na základe ktorého boli detské peniaze, tzv. prídavky na deti vyplatené. Skartačná doba na tieto doklady je 5 rokov. Keďže od roku 2015 už uplynulo 7 rokov, tak samozrejme, že aj tento doklad bol skartovaný.

9. Na pojednávaní konanom dňa 11.10.2022 právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že takéto finančné prostriedky nedávajú nárok žalobcovi na priznanie toho, čoho sa domáha v tomto konaní. V zmysle CSP bolo potrebné zo strany právneho zástupcu žalobcu predložiť všetky listiny na to, aby preukázal svoje tvrdenia. Je toho názoru, že akékoľvek ďalšie potvrdenia nepreukazujú nárok, ktorý je uplatňovaný v tomto konaní, preto ak sa stále bude žalobca odvolávať na rodinné prídavky maloletých detí, nebude určené podielové spoluvlastníctvo k motorovému vozidlu tak, ako je prezentované. Rodinné prídavky boli poukázané matke a tým, že boli poukazované na obidve deti, patrili výlučne matke, pretože ide o staršie dieťa F.P., ktorá nepochádza zo žiadneho vzťahu a nie je biologickým dieťaťom žalobcu, čiže ak by aj boli poukázané, vybavovala a riešila to matka, čo je zrejme aj z listín, ktoré dnes právny zástupca obdržal od žalobcu. Takéto financie nikdy nedajú základ ani titul na vyhovie žalobe v takom znení, v akom bola podaná. Splátky leasingu preukázali, že boli splácané z účtu, na ktorý žalovanej bol poukazovaný vdovský dôchodok. Matematicky neseď, aby vznikol takýto nárok jednej polovice k motorovému vozidlu, lebo nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by bolo financované z prostriedkov alebo z nejakých finančných zdrojov žalobcu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, výsluchom žalobcu a zistil tento skutkový a právny stav:

11. Z osvedčenia o evidencii vozidla (č. I. 5) vyplýva, že vlastníkom vozidla H. X-R., evidenčné číslo TV XXXCX je UniCredid Leasing Slovakia, a.s..

12. Z kúpnej/leasingovej zmluvy XXXXXXX - zmluva o spotrebiteľskom úvere (č. I. 6-8) zo dňa 10.08.2015 mal súd preukázané, že táto bola uzatvorená medzi UniCredit Leasing ako prenajímateľom, B. N., spol. s.r.o. Košice ako predávajúcim a nájomcom Z. N.. Predmetom kúpnej zmluvy/lízingovej zmluvy je kúpa/nájom automobilu značky H., X-R., X.X dCi B., rok výroby 2015 za kúpnu cenu 26.900 Eur, doba trvania lízingu bola dohodnutá na 36 mesiacov pri financovanej hodnote 11.009,04 Eur. Lízingová splátka 1 až 36 s poistením bola dohodnutá na sumu 327,90 Eur mesačne. Podľa splátkového kalendára (č. I. 8), posledná 36 splátka bola určená na deň 05.08.2018 v sume 327,90 Eur a prvá splátka splatná dňa 10.08.2015 bola vo výške 18.830 Eur.

13. Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 2C/31/2020 zo dňa 08.04.2020 vyplýva, že súd nariadil neodkladné opatrenia, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s osobným motorovým vozidlom NISSAN X-R., N.: A čiernej metalízy, G.: TV-XXXCX, a to vrátane predaja, darovania alebo akéhokoľvek prevodu vlastníckeho práva na tretiu osobu, do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Následne súd lustráciou v súdnom registri, s poukazom aj na vyjadrenie žalovanej k žalobe zistil, že toto uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/166/2020 zo dňa 25.09.2020 zmenené tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.10.2020.

14. Z prehľadu transakcií od 01.01.2015 do 31.12.2018 (č. I. 77-85 spisu) z účtu žalovanej vedenom v SLSP, a.s. vyplýva, že táto pravidelne mesačne uhrádzala lízingové splátky v sume 327,90 Eur.

15. Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej ako „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

16. Podľa § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou, alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

17. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

18. Podľa § 136 ods. 2 prvá veta OZ, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové.

19. Podľa § 141 ods. 1 OZ spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení podielového spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořádání, ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

20. Podľa § 409 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej ako „ObZ“), kúpou zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

21. Podľa § 489 ods. 1, 2 ObZ, zmluvou o kúpe prenajatej veci si strany dojednávajú v nájomnej zmluve alebo po jej uzavretí, že nájomca je oprávnený kúpiť prenajatú vec alebo prenajatý súbor vecí počas platnosti nájomnej zmluvy alebo po jej zániku. Zmluva o kúpe prenajatej veci vyžaduje písomnú formu.

22. Podľa § 492 ObZ, ak oprávnená strana v súlade so zmluvou o kúpe prenajatej veci oznámi písomne druhej strane, že uplatňuje právo na kúpu veci, ktorá je alebo bola predmetom nájomnej zmluvy, vzniká ohľadne tejto veci doručením tohto oznámenia kúpna zmluva. Oprávnená strana má postavenie kupujúceho a druhá strana postavenie predávajúceho.

23. Podľa § 493 ods. 1,2 ObZ, vznikom kúpnej zmluvy prechádza na kupujúceho vlastnícke právo k huteľnej veci. Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prechádza vkladom do katastra nehnuteľností. Nebezpečenstvo škody na veci prechádza na kupujúceho vznikom kúpnej zmluvy.

24. Podielové spoluvlastníctvo je definované v ust. §136 ods. 1 OZ s tým, že samotný vznik spoluvlastníctva Občiansky zákonník špeciálne neupravuje a preto platia pre vznik podielového spoluvlastníctva všeobecné spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva v zmysle § 132 OZ. Podielové spoluvlastníctvo preto môže vzniknúť buď zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností stanovených zákonom, či na základe zákona, nadobudnutím spoluvlastníckeho práva k novej veci, predovšetkým k stavbe. Jedná sa o spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva všeobecne, pričom pre oblasť spoluvlastníctva sa tieto následne vyznačujú určitými špecifikami.

25. Sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie

nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky.

26. V danej veci súd najskôr posudzoval právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, keďže nešlo o vzťah manželský. Je nesporné, že šlo medzi nimi o bližší vzťah, keď po tom ako sa zoznámili neskôr žili spolu, spolu bývali a zdieľali spoločnú domácnosť a to od roku 2000. Ak vedú partneri spoločnú domácnosť, môže dôjsť k prechodu práva nájmu bytu, je daná možnosť po sebe dediť tak ako to upravuje OZ, inak však je partnerské spolužitie voľné, ktorýkoľvek z partnerov môže vzťah ukončiť bez toho, aby mal voči druhému až na niektoré výnimky nejaké záväzky. Obsah pojmu domácnosť je vymedzený v ustanovení § 115 OZ, podľa ktorého domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby. Domácnosť sama o sebe nemá právnu subjektivitu. Nie je subjektom práv a povinností. Subjektom práv a povinností sú iba fyzické osoby, ktoré domácnosť tvoria tým, že sú v takom vzájomnom vzťahu, ako ho predpokladá ustanovenie § 115 OZ. Medzi partnermi, a to aj v prípade, že žijú ako druh a družka, nevzniká majetkové spoločenstvo akým je inštitút bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM). V dôsledku toho teda osoby nežijúce v manželstve, žijúce spolu iba vo faktickom zväzku, nadobúdajú všetok svoj majetok do svojho výlučného vlastníctva alebo vzájomne do podielového spoluvlastníctva.

27. V danom prípade na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu dohody strán pri nadobúdaní predmetného motorového vozidla o vlastníctve vozidla v tom zmysle, že on bude jeho podielovým vlastníkom. Preto súd vychádzal z obsahu zmluvy týkajúcej sa nadobudnutia predmetného motorového vozidla a z vyjadrení strán sporu. V konaní nebolo sporné, že k tomu došlo na základe leasingu, za ktorým účelom dňa 10.08.2015 uzatvorila žalovaná ako konečný užívateľ kúpnu zmluvu/Lízingovú zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej predávajúci B. N., spol. s r.o. sa zaviazal previesť na kupujúceho UniCredit Leasing Slovakia, a.s. vlastnícke právo k motorovému vozidlu Nissan, X - R. (R X.X dCi B., rok výroky XXXX, č. karosérie A druh automobilu osobné vozidlo. Toho istého dňa uzatvorila žalovaná ako prijímateľ leasingu s Unicredit Leasing Slovakia, a.s. ako poskytovateľom leasingu zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme leasingu. V zmluve boli dohodnuté lízingové splátky a splátky poisťného. Súčasťou zmluvy bol taktiež splátkový kalendár.

28. K otázke vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu súd poukazuje na písomné podanie žalovanej zo dňa 07.03.2022, ktorým sa vyjadrila k žalobe, ktorá potvrdila, že predmetné vozidlo bolo ňou kupované, do jej výlučného vlastníctva. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na listinný dôkaz - kúpnu zmluvu/Lízingovú zmluvu č. XXXXXXXX, z ktorej je zrejmé, že ju uzavrela žalovaná so spoločnosťou UniCredit Leasing Slovakia, a.s. dňa 10.08.2015. Podpisom predmetnej kúpnej zmluvy/Lízingovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver na financovanie časti kúpnej ceny osobného motorového vozidla. Splatnosť kúpnej ceny motorového vozidla bola dohodnutá tak, že žalovaná mala vopred uhradiť časť kúpnej ceny a zvyšok mala uhradiť v splátkach. Úhradu splátok zvyšku kúpnej ceny motorového vozidla žalovaná preukázala výpisom z účtu vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s., po uhradení ktorých bolo motorové vozidlo zapísané v evidencii motorových vozidiel na meno Z. N.. Išlo o finančné prostriedky, ktoré boli nemeckými úradmi poukázané žalovanej ako matke detí. Tieto skutočnosti medzi stranami sporu neboli spornými.

29. V tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že aj keby žalobca prispel, alebo vynaložil finančné prostriedky v súvislosti s kúpou tohto vozidla, podľa názoru súdu táto okolnosť sama osebe nedáva jeho zákonný nárok na vlastníctvo k predmetnému vozidlu. Súd poukazuje aj na Zborník stanovísk IV. strana 480 podľa ktorého, „... poskytnutie peňažného príspevku na zakúpenie veci, napr. motorového vozidla sama o sebe nespôsobuje, že ten, kto ho poskytol, sa stáva spoluvlastníkom veci s kupujúcim v podiele podľa pomeru ním poskytnutého príspevku k celej cene veci“. Pokiaľ by teda žalobca investoval finančné prostriedky do cudzieho, má sa domáhať na základe iných inštitútov úhrady pomernej časti týchto finančných prostriedkov. Samotné poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu spoločnej veci vznik podielového spoluvlastníctva samo o sebe nezakladá. Žalobca mal povinnosť preukázať, že predmetné motorové vozidlo je v podielovom spoluvlastníctve. Podielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť i na základe ústnej dohody, avšak žalobca v konaní nepreukázal, že by medzi účastníkmi konania bola takáto dohoda (či už ústna alebo písomná) uzatvorená a taktiež nepreukázal úmysel účastníkov konania, ktorý by smeroval k vzniku spoluvlastníckeho právneho vzťahu.

30. Súd zamietol návrh žalobcu na vykonanie dôkazu zabezpečením výpisov z účtov žalovanej z dôvodu, že strana konania, v tomto prípade žalobca, nemá právo presúvať na súd povinnosť tvrdenia a dôkaznú

povinnosť. Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť má žalobca a žalovaný, nie súd. Preto dôkaz výpisom z účtu nevykonal aj v nadväznosti nato, žeby to pre súd pre rozhodnutie vo veci samej bolo v zmysle vyššie uvedeného irelevantné. Preto súd považoval za zbytočné priesťahy v konaní odročovať pojednávanie za účelom predloženia výpisov z účtov.

31. Keďže predmetom konania bolo určenie podielového spoluvlastníctva, v konaní nebolo preukázané, že je žalobca podielovým spoluvlastníkom predmetného vozidla. Žalobca nepreukázal, aby medzi ním a žalovanou došlo k ústnej dohode, resp. konkludentnej dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu, pričom len samotná skutočnosť, že žalobca a žalovaná spolu žili na vznik podielového spoluvlastníctva nestačí. Naopak, v konaní bolo preukázané, že výlučnou vlastníčkou predmetného motorového vozidla je žalovaná, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Súd považuje za potrebné ešte uviesť, že teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privediť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovanie je ust. § 132 CSP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeľovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho, ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia niečoho majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

32. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Pretože žalovaná bola v konaní celkom úspešná a súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by jej nemal nárok na náhradu trov konania priznať a netvrdili ich ani strany, rozhodol, že žalovaná má proti neúspešnému žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

36. Podľa § 155 ods. 1, ods. 2 CSP každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci priberie súd tlmočníka. Trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

37. Súd konal so žalobcom v slovenskom jazyku. Keďže v súvislosti s tým vznikli v konaní trovy, tieto trovy podľa § 155 ods. 2 CSP znáša štát (výrok III. rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.